

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Ιουλίου 2018 η Inge Barnett κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 16 Μαΐου 2018 στην υπόθεση T-23/17, Barnett κατά Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΕΟΚΕ)

(Υπόθεση C-503/18 P)

(2018/C 381/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Inge Barnett (εκπρόσωποι: S. Orlandi, T. Martin, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ)

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

Κυρίως:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2018, Barnett κατά ΕΟΚΕ, T-23/17, EU:T:2018:271·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΟΚΕ της 21ης Μαρτίου 2016, η οποία λήφθηκε σε εκτέλεση της αποφάσεως της 22ας Σεπτεμβρίου 2015, Barnett κατά ΕΟΚΕ, F-20/14, EU:F:2015:107·
- να καταδικάσει την ΕΟΚΕ στα δικαστικά έξοδα.

Επικουρικώς:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2018, Barnett κατά ΕΟΚΕ, T-23/17, EU:T:2018:271·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΟΚΕ της 21ης Μαρτίου 2016, η οποία λήφθηκε σε εκτέλεση της αποφάσεως της 22ας Σεπτεμβρίου 2015, Barnett κατά ΕΟΚΕ, F-20/14, EU:F:2015:107·
- να υποχρεώσει την ΕΟΚΕ να καταβάλει στην ανααιρεσείουσα το ποσό των 207 994,14 ευρώ για την υλική ζημία που υπέστη, πλέον τόκων υπερημερίας υπολογιζομένων από την ημερομηνία κατά την οποία κατάστησαν απαιτητά τα οφειλόμενα ποσά, με το επιτόκιο που καθορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ), για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησεως, προσαυξημένο κατά τρειςήμισι ποσοστιαίες μονάδες, καθώς και το ποσό των 25 000 ευρώ για την ηθική βλάβη που υπέστη·
- να καταδικάσει την ΕΟΚΕ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε σειρά νομικών σφαλμάτων κρίνοντας ότι η ΕΟΚΕ μπορούσε, σε εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, απλώς να επανεξετάσει την υποψηφιότητα της ανααιρεσείουσας με γνώμονα φερόμενο συμφέρον της υπηρεσίας το οποίο ορίστηκε τρία έτη μετά την έκδοση της πρώτης αποφάσεως με την οποία δεν έγινε δεκτή η υποψηφιότητά της και δεν ήταν γνωστό στα μέρη έως την 21η Μαρτίου 2016. Αυτό το φερόμενο συμφέρον της υπηρεσίας, βάσει του οποίου διαγράφηκε η ανααιρεσείουσα από τον κατάλογο των δικαιούμενων να υπαχθούν στην ευεργετική ρύθμιση διότι είναι απαραίτητη για την εύρυθμη λειτουργία της υπηρεσίας, δεν σχετίζεται με τις εφαρμοστέες γενικές διατάξεις εφαρμογής (ΓΔΕ) της ΕΟΚΕ. Περαιτέρω, έγινε επίκληση αυτού του υποτιθέμενου συμφέροντος της υπηρεσίας χωρίς διαβούλευση με την επιτροπή ίσης εκπροσώπησης. Αυτό το όργανο ίσης εκπροσώπησης είχε, ωστόσο, επισημάνει το 2013 ότι σε περίπτωση παραίτησεως ενός εκ των δύο δυνάμενων να υπαχθούν στο μέτρο, προτεινόταν η υπαγωγή της ανααιρεσείουσας σε αυτή την ευεργετική ρύθμιση, λαμβανομένου υπόψη του συμφέροντος της υπηρεσίας.

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει, επίσης, ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το δεδικασμένο με το οποίο περιβάλλεται η απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Τέλος, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει από πλάνη περί το δίκαιο υπό την έννοια ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, παρά την κατάργηση της αναγκαίας νομικής βάσης για την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, η ΕΟΚΕ εξακολουθούσε να είναι αρμόδια για την έκδοση αποφάσεως σχετικής με την υποψηφιότητα της αναιρεσείουσας. Εξάλλου, απορρίπτοντας τον λόγο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα προβληθέντα επιχειρήματα προς στήριξη της ενστάσεως αναρμοδιότητας την οποία ήγειρε η αναιρεσείουσα.

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Αυγούστου η Marion Le Pen κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 19 Ιουνίου 2018 στην υπόθεση T-86/17, Le Pen κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-525/18 P)

(2018/C 381/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Marion Le Pen (εκπρόσωπος: R. Bosselut, avocat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να αναρέσει την απόφαση που εξέδωσε το έκτο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Ιουνίου 2018, στην υπόθεση T-86/17.

Ως εκ τούτου:

— Να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 5ης Δεκεμβρίου 2016, η οποία εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 68 της αποφάσεως 2009/C 159/01 του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 19ης Μαΐου και 9ης Ιουλίου 2008, «σχετικά με τα μέτρα εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου», όπως έχει τροποποιηθεί, και με την οποία διαπιστώνεται οφειλή της αναιρεσείουσας ύψους 298 497,87 ευρώ·

— Να ακυρώσει το αριθ. 2016-1560 χρεωστικό σημείωμα, το οποίο κοινοποιήθηκε στις 6 Δεκεμβρίου 2016 και με το οποίο γνωστοποιήθηκε στη νυν αναιρεσείουσα η βεβαίωση οφειλής της, κατόπιν αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 5ης Δεκεμβρίου 2016, περί επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών λόγω βουλευτικής επικουρίας, κατά το άρθρο 68 των μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και τα άρθρα 66, 78, 79 και 80 του δημοσιονομικού κανονισμού (στο εξής: ΔΚ)·

— Να αποφανθεί κατά νόμον ως προς το ποσό που πρέπει να επιδικασθεί στην αναιρεσείουσα σε ικανοποίηση της ηθικής βλάβης την οποία υποστηρίζει ότι υπέστη λόγω των αβάσιμων κατηγοριών που διατυπώθηκαν πριν εκδοθεί οποιοδήποτε πόρισμα έρευνας, προσβολής της εικόνας της και σοβαρότατης διαταράξεως της προσωπικής και πολιτικής ζωής της που προκάλεσε η προσβαλλόμενη απόφαση·

— Να αποφανθεί κατά νόμον ως προς το ποσό που πρέπει να επιδικασθεί στην αναιρεσείουσα όσον αφορά τα δικαστικά έξοδα·

— Να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων·

— Πριν αποφανθεί επί της ουσίας της υποθέσεως: να καλέσει το Κοινοβούλιο να προσκομίσει τον διοικητικό φάκελο της CG, την κατάσταση εισόδων και εξόδων της CG στην έδρα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο και στις Βρυξέλλες, την ανώνυμη επιστολή εξαιτίας της οποίας κινήθηκε η επίμαχη διαδικασία και τον φάκελο της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (στο εξής: OLAF) για την υπόθεση που αφορά την αναιρεσείουσα και την κοινοβουλευτική βοήθό της.